

Дело C-430/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване:**

14 юли 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Curtea de Apel Craiova (Румъния)

Дата на акта за преюдициално запитване:

7 юли 2021 г.

Жалбоподател:

RS

Предмет на главното производство

Жалба относно продължителността на наказателното производство пред Curtea de Apel Craiova (Апелативен съд Крайова), Отделение за наказателни дела и дела, свързани с ненавършили пълнолетие лица, състав по правата и свободите, подадена от жалбоподателя RS във връзка с продължителността на разглеждането на наказателна преписка от прокуратурата към Înalta Curte de Casație și Justiție Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție (румънския Върховен касационен съд — Отдел за разследване на престъпленията, извършени в съдебната система, наричан по-нататък „SIJ“).

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

На основание член 267 ДФЕС се иска тълкуване на член 2 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

Преюдициални въпроси

1) Допуска ли принципът на независимост на съдиите, установен в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 2 ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, национална разпоредба

като член 148, параграф 2 от Конституцията на Румъния, според тълкуването, което му е дадено от Curtea Constituțională (Конституционен съд) в неговото решение № 390/2021, съгласно която националните съдилища нямат право да проверяват съответствието на национална разпоредба, обявена за конституционносъобразна с решение на Curtea Constituțională, с разпоредбите на правото на Европейския съюз?

2) Допуска ли принципът на независимост на съдиите, установен в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 2 ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, национална разпоредба като член 99, буква §) от румънския Закон № 303/2004 за статута на съдиите и прокурорите, който позволява да се образува дисциплинарно производство и да бъдат наложени дисциплинарни наказания на съдия поради неспазване на решение на Curtea Constituțională (Конституционен съд), в случай че той трябва да признае прилагането с предимство на правото на Европейския съюз пред съображения от решение на Curtea Constituțională — национална разпоредба, която лишава съдията от правото да приложи решение на Съда на ЕС, което счита за имащо предимство?

3) Допуска ли принципът на независимост на съдиите, установен в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 2 ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, национална съдебна практика, която забранява на съдията — под страх от дисциплинарни последици — да прилага практиката на Съда на Европейския съюз в наказателни производства, като например оспорването, свързано с разумната продължителност на наказателното производство, уредено в член 488¹ от румънския Наказателно-процесуален кодекс?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза и практика на Съда

Член 2 ДЕС, член 4, параграф 3 ДЕС и член 19, параграф 1 ДЕС, както и член 47 от Хартата.

Решение от 18 май 2021 г., Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 и C-397/19, EU:C:2021:393; наричано по-нататък „решението от 18 май 2021 г.“)

Решение от 27 февруари 2018 г., Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117), т. 42–44

Решение от 25 юли 2018 г., Minister for Justice and Equality (Недостатъци на съдебна система) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), т. 48

Релевантни национални разпоредби

Конституция на Румъния, член 11, параграф 3, съгласно който, в случай че договор, към който Румъния трябва да се присъедини, съдържа разпоредби, които противоречат на Конституцията, ратификацията му може да се осъществи само след изменение на Конституцията, и член 148, параграфи 2 и 4, според които разпоредбите на Учредителните договори на Европейския съюз и общностното законодателство с обвързващ характер имат предимство пред противоречащите им разпоредби на вътрешните закони (параграф 2) и в съответствие с това парламентът, президентът на Румъния, правителството и съдебните органи гарантират изпълнението на задълженията, произтичащи от Договора за присъединяване и разпоредбите, посочени в параграф 2 (параграф 4).

Румънски Наказателен кодекс, член 297 относно злоупотребата със служебно положение, съгласно който длъжностно лице, което при изпълнение на служебните си задължения пропусне да извърши действие или го извърши неправилно и по този начин причини вреда или наруши правата или законните интереси на дадено лице, се наказва с лишаване от свобода от 2 до 7 години и със забрана за заемане на публични длъжности; член 283 относно съдебната злоупотреба, според който всеки, който образува наказателно производство или вземе мярка за процесуална принуда, ограничаваша свободата, или разпореди съдебно преследване на лице, макар да е наясно с неговата невиновност, се наказва с лишаване от свобода от 3 месеца до 3 години и със забрана за заемане на публични длъжности.

Румънски Наказателно-процесуален кодекс, членове 488¹—488⁶, които уреждат жалбите за прекомерна продължителност на съдебните производства. Съгласно тези разпоредби такава жалба може да бъде подадена, като се поиска ускоряване на производството в случаите, когато дейността по преследване на престъпленията не се извършва в разумен срок. За всякакви наказателни дела тази жалба може да бъде подадена една година след образуването на наказателното производство и разглеждането ѝ е от компетентността на съдията по правата и свободите към компетентната да разгледа делото юрисдикция. Когато приеме жалбата за основателна, посоченият съдия определя срока, в който прокуратурата трябва да приключи делото, без обаче да може да дава указания, нито да предлага отговори на фактически или правни въпроси.

Legea nr. 304/2004, privind organizarea judiciară (Закон № 304/2004 за организацията на съдебната власт), членове 88¹—88¹¹, с които се създава СИИ (текстът на тези разпоредби е възпроизведен в преюдициалното запитване по дело C-127/19).

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2018, privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție

(Извънреден Декрет-закон № 90/2018 на Правителството за въвеждане на някои мерки относно начина на функциониране на Отдела за разследване на престъпленията, извършени в съдебната система)

Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor (Закон № 303/2004 за статута на съдиите и прокурорите), член 99, буква ș), според който неизпълнението на решенията на Curtea Constituțională (Конституционен съд) представлява дисциплинарно нарушение.

Решение № 1039/2012 на Конституционния съд на Румъния (наричан по-нататък „КСР“), в което се постановява, че решенията на Съда [на Европейския съюз] са задължителни *erga omnes* на равнището на държавите членки.

Решение № 390/2021 на КСР, с което се отхвърля възражението за противоконституционност на разпоредбите на членове 88¹–88⁹ от Закон № 304/2004, както и на Декрет-закон № 90/2018, точки 81 и 83–87 (части, подчертани от запитващата юрисдикция):

„81. Специални разпоредби в Конституцията на Румъния уреждат отношението между националното право и правото на Европейския съюз при условията, определени в член 148, параграфи 2 и 4 [...]. Следователно клаузата за присъединяване към Европейския съюз съдържа, при условията на евентуалност, клауза за съответствие с правото [на Съюза], според която всички национални органи на държавата по принцип са длъжни да въведат и прилагат правото на [Съюза]. Същото се отнася и за [КСР], който по силата на член 148 от Конституцията осигурява прилагането с предимство на европейското право. Това прилагане с предимство обаче не трябва да се тълкува като изключване или отричане на националната конституционна идентичност, прогласена в член 11, параграф 3 във връзка с член 152 от Конституцията, като гаранция за същностно ядро на идентичност на Конституцията на Румъния, което не трябва да се релативизира в процеса на европейска интеграция. По силата на тази конституционна идентичност [КСР] е оправомощен да осигури предимството на Конституцията на територията на Румъния (вж. *mutatis mutandis* решение от 30 юни 2009 г., 2 ВвЕ 2/08 и др., постановено от Федералния конституционен съд на Федерална република Германия). Съгласно клаузата за привеждане в съответствие, съдържаща се в текста на член 148 от Конституцията, Румъния не може да приеме нормативен акт, противоречащ на поетите от нея задължения в качеството ѝ на държава членка [...], но последните несъмнено имат конституционни предели, основани на понятието „национална конституционна идентичност“ [...]

83. Този съд счита, че съдилищата имат право да проверяват съответствието на разпоредба „на вътрешните закони“, т.е., която е част от националния правен ред, с разпоредбите на европейското право, в светлината на член 148

от Конституцията, и ако установят противоречие, имат правомощието да прилагат с предимство разпоредбите на правото на Съюза в спорове, които нарушават субективните права на гражданите. Във всеки случай този съд констатира, че под понятията „вътрешни закони“ и „вътрешно право“ в Конституцията се има предвид изключително законодателство, което в йерархията на нормативните актове стои под Конституцията, тъй като тя е запазила висшата си позиция в същата по силата на член 11, параграф 3 от Конституцията. Като се има предвид това, [...] **член 148 от Конституцията не придава на правото на Съюза прилагане с предимство спрямо Конституцията на Румъния, така че националните съдилища не са оправомощени да проверяват съответствието на разпоредба на вътрешното право, приета за конституционносъобразна в светлината на член 148 от Конституцията, с разпоредбите на европейското право.** Системата на румънското право се състои от съвкупността от правните норми, приети от румънската държава, които трябва да бъдат съобразени с принципа на върховенство на Конституцията и с принципа на законност, които са същността на принципите на правовата държава, закрепени в член 1, параграф 5 от Конституцията, според който „в Румъния спазването на конституцията, на нейното върховенство и на законите е задължително“, като се има предвид, че единственият законодателен орган на страната е парламентът и че държавата е организирана съгласно принципа на разделение и равновесие между властите — законодателна, изпълнителна и съдебна — в рамките на конституционната демокрация. Конституционната демокрация в една правова държава обаче не е абстракция, а реалният аспект на система, в рамките на която върховенството на Конституцията ограничава суверенитета на законодателя, който в процеса на създаване на правните норми и при приемането на нормативни актове трябва да взема предвид редица принципи от конституционен ранг [...].

84. Този съд констатира, че като обявява обвързващия характер на Решение 2006/928, Съдът на ЕС ограничава неговите последици в два аспекта: от една страна, той приема че задълженията, произтичащи от решението, са част от задачите на компетентните румънски органи за институционално сътрудничество с Европейската комисия (точка 177 от решението), следователно част от задачите на политическите институции, парламента и правителството на Румъния, и от друга страна, че тези задължения трябва да се спазват с оглед на принципа на лоялно сътрудничество, посочен в член 4 ДЕС. *Съгласно тези два аспекта задълженията не могат да бъдат вменени на съдебните органи — държавни органи, които не са оправомощени да сътрудничат с политически институции на Европейския съюз.*

85. Поради това този съд констатира, че прилагането на точка 7 от диспозитива на решението, според която съдебен орган „има право по своя инициатива да остави без приложение национална разпоредба, попадаща в приложното поле на Решение 2006/928, за която с оглед на решение на Съда

счита, че противоречи на това решение или на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС⁶, не се основава на Конституцията на Румъния, тъй като, както беше посочено по-горе, член 148 от Конституцията предвижда *прилагането на европейското право с предимство* пред вътрешните законови разпоредби в обратния смисъл. Докладите по МСП обаче, изготвени въз основа на Решение 2006/928, поради тяхното съдържание и последици, както са установени в решението на Съда на ЕС от 18 май 2021 г., не представляват разпоредби на европейското право, на които съдът трябва да признава прилагане с предимство, като оставя без приложение националната правна уредба. Следователно националните съдилища не могат да бъдат поставени в условия да вземат решение за прилагането с предимство на препоръките за сметка на националната правна уредба, тъй като докладите по МСП не са нормативни актове, така че те не са в състояние да влязат в противоречие с вътрешното законодателство. Този извод се налага на още по-силно основание в хипотезата, при която националната правна уредба е обявена от националната конституционна юрисдикция за съответстваща на Конституцията в светлината на разпоредбите на член 148 от Конституцията.

86. Накрая, този съд отбелязва, че *принципът на правовата държава включва правната сигурност*, т.е. оправданите правни очаквания на правните субекти във връзка с последиците от действащите законови разпоредби и правилата за тяхното прилагане, така че всеки правен субект да може да определя по предвидим начин своето поведение. Ако обаче някои съдилища служебно оставят без приложение национални разпоредби, които считат за противоречащи на европейското право, докато други прилагат същите национални разпоредби, считайки ги за съответстващи на европейското право, критерият за предвидимост на правната норма би бил силно накърнен, което би породило сериозна правна несигурност и имплицитно — нарушаване на принципа на правовата държава.

87. В заключение, тъй като решението на Съда на ЕС от 18 май 2021 г. по дело C-355/19 не може да се счита за фактор, годен да доведе до промяна в съдебната практика по отношение на констатацията за въздействието на Решение № 2006/928/ЕО върху контрола за конституционност, и имплицитно, по отношение на нарушението на член 148 от Конституцията, Curtea Constituțională (Конституционен съд) отхвърля като неоснователно възражението за противоконституционност на разпоредбите на член 88¹, параграфи 1—5, членове 88²—88⁷, член 88⁸, параграф 1, букви а)—с) и буква е), както и параграф 2, както и на член 88⁹ от Закон № 304/2004⁶.

Кратко представяне на фактите и главното производство

- 1 На 1 април 2020 г. съпругата на жалбоподателя г-н RS подава жалба с цел наказателно преследване на три лица, които имат качеството на защитени свидетели по дело № 1272/63/2018, като ги обвинява в лъжесвидетелстване. В същата жалба тя формулира обвинения срещу съдебен лекар, като твърди,

че е извършил престъпленията лъжесвидетелстване и злоупотреба със служебно положение, както и срещу трима магистрати — един прокурор и двама съдии — твърдейки извършването на престъпленията съдебна злоупотреба и злоупотреба със служебно положение, по отношение на първия, и злоупотреба със служебно положение по отношение на другите двама.

2. Що се отнася до прокурора, в жалбата се твърди по същество, че той е започнал наказателно преследване в нарушение на правото на защита на жалбоподателя и е разпоредил предаването на съд въз основа на неверни свидетелски показания.
3. Що се отнася до съдиите, в жалбата се твърди, че в хода на въззивното производство било нарушено решение № 250/2019 на КСР, тъй като не са разгледали и не са се произнесли по искане за правна преквалификация, като по този начин са нарушили правото на защита.
4. Тъй като се отнася и до лица, които имат качеството на магистрати, жалбата е заведена в СИИ и на 14 април 2020 г. прокуратурата към СИИ образува наказателно производство за престъпленията лъжесвидетелстване, съдебна злоупотреба и злоупотреба със служебно положение, предвидени в членове 273, 283 и 297 от румънския Наказателен кодекс.
5. На 10 юни 2021 г. г-н RS подава до запитващата юрисдикция — Curtea de Apel Craiova (Апелативен съд Крайова), състав по правата и свободите — жалба относно продължителността на висящото наказателно производство пред СИИ, като иска от съда да определи срока, в който прокурорът, натоварен с делото, трябва да го приключи.
6. След като СИИ ѝ изпраща, по нейно искане, преписката по наказателното производство, запитващата юрисдикция установява, че тази преписка съдържа 90 документа, състоящи се в по-голямата си част от жалбата и от подадените от г-н RS чрез повереника му адвокат искания да получи информация за номера на делото, да бъде информиран за извършването на всяко действие по разследване, за справки и за копие от преписката — искания, останали без отговор; от обвинителния акт на прокурор MR, от писмо от 10 юни 2021 г., с което се иска от Curtea de Apel Craiova да изпрати присъда № 1427/2019, постановена от сезирания с жалбата съдебен състав, два формуляра, съдържащи лични данни на увреденото лице и на съпругата му, свидетелство за съдимост на увреденото лице RS и извлечение от базата данни Ecris, касаещо преписка № 1272/63/2018.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

7. Запитващата юрисдикция счита най-напред, че в производството, с което е сезирана, е необходимо искането на г-н RS или да бъде уважено, или да бъде отхвърлено. Ако бъде отхвърлено, преписката трябва да бъде върната на

прокуратурата с мотива, че разумната продължителност не е била нарушена. Ако бъде уважено, съдът следва да определи срок за разглеждане на преписката, която ще бъде върната на прокуратурата, но неспазването на този срок няма да доведе до никакви правни последици.

- 8 Настоящият състав счита, че решението по производството, с което е сезирана, изисква разглеждане на националната правна уредба, с която се урежда създаването и функционирането на SIIJ, както и на критериите, разработени от Съда в решението му от 18 май 2021 г., за да реши дали SIIJ действа в противоречие с правото на Съюза, както и отражението на Решение № 390/2021 на КСР.
- 9 Запитващата юрисдикция отбелязва най-напред, че в румънското право обвързващият характер на решенията на Съда на ЕС се извежда непряко от член 148, параграфи 2 и 4 от Конституцията и е установен и пряко от КСР с решение № 1039/2012, в което той постановява, че „решенията [на Съда по преюдициални запитвания] са задължителни *erga omnes* на равнището на всички държави членки [...]“ и че „правните последици на решението на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване са очертани посредством съдебната практика. Следователно Съдът в Люксембург е постановил, че такова решение, отнасящо се до тълкуването или валидността на акт на Европейския съюз, обвързва юрисдикцията, която е отправила преюдициалното запитване, и тълкуването, което представлява едно цяло с тълкуваните от него европейски разпоредби, също има правна сила и по отношение на другите национални юрисдикции, които не могат да дадат свое собствено тълкуване на тези разпоредби. Също така действието на решенията по преюдициални запитвания е пряко, в смисъл че гражданите на държавите членки имат право да се позовават пряко на европейските разпоредби пред националните и европейските юрисдикции, включително със задна дата, в смисъл че тълкуването на разпоредба на правото на Съюза, дадено в рамките на преюдициално запитване, изяснява и уточнява значението и приложното поле на последната от влизането ѝ в сила [...]“.
- 10 Аналогично, що се отнася до установителния характер на решенията на Съда по преюдициални запитвания, запитващата юрисдикция цитира точка 59 от решение от 22 септември 2016 г., *Microsoft Mobile Sales International*, по-рано *Nokia Italia*, и др. (C-110/15).
- 11 Като се позовава на постановеното от Съда в точки 221 и 222 от решението му от 18 май 2021 г., запитващата юрисдикция отбелязва, че възниква въпросът дали в светлината на Решение № 390/2021 на КСР тя може в съответствие с решението от 18 май 2021 г. да разгледа разпоредбите относно създаването и функционирането на SIIJ.
- 12 Необходимостта да се постави на Съда първият въпрос произтича от противоречието между решението от 18 май 2021 г. и решение № 390/2021

на КСР и риска от образуване на производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу Румъния.

- 13 Що се отнася до втория преюдициален въпрос, запитващата юрисдикция посочва, че трябва да избере между прилагането на правото на Съюза в съответствие с решението от 18 май 2021 г. и прилагането на Решение № 390/2021 на КСР. Ако обаче съдията избере да приложи решението на Съда на ЕС и да остави без приложение Решение № 390/2021 на КСР, той би подлежал на дисциплинарно производство в съответствие с член 99, буква §) от Закон № 303/2004, тъй като неспазването на решението на Curtea Constituțională представлява дисциплинарно нарушение, а в рамките на такова дисциплинарно производство той би могъл да бъде отстранен от длъжност, което би могло да засегне неговата независимост при приемането на решението.
- 14 Посочената юрисдикция освен това счита, че Решение № 1039/2021 на КСР е довело до подмяна на неговата компетентност, което сериозно засяга неговата свобода на вземане на решения, и припомня също в този смисъл посоченото от съдиите от КСР в тяхното особено мнение, формулирано в несъгласие с приетото от КСР в Решение № 1039/2021.
- 15 Според това особено мнение решението от 18 май 2021 г. само потвърждава дългогодишната и постоянна практика на Съда на ЕС и КСР е действал *ultra vires*, когато без конкретно да е сезиран от съда, който му е повдигнал възражението за противоконституционност, се е впуснал в оценки за компетентността на Съда на ЕС.
- 16 Авторите на особеното мнение твърдят, че решението от 18 май 2021 г. е трябвало да представлява допълнителен довод, за да може КСР да промени съдебната си практика, но че такава промяна се налага във всички случаи въз основа на внимателен преглед на Конституцията.
- 17 Като се позовават на член 148 от Конституцията, те също така твърдят, че с този текст се признава систематичното предимство на правото на Съюза пред противоречащите му разпоредби на вътрешното право. Това предимство може и трябва да бъде констатирано от всеки национален публичен орган (съд или публична администрация).
- 18 Освен това, като задължава всички публични органи, включително съдебните, да *гарантират* изпълнението на поетите от румънската държава чрез присъединяването към Европейския съюз задължения, учредителят е гарантирал ефективна правна защита на правата на всички европейски граждани.
- 19 Все в рамките на втория преюдициален въпрос, като се позовава и на решенията на Съда по дела С-64/16 и С-216/18 PPU, запитващата юрисдикция поддържа, че разпоредбата на Закон № 303/2004, която предвижда образуването на дисциплинарно производство и

- дисциплинарното наказание на съдия за неспазване на решение на КСР, когато такова решение на КСР лишава националния съдия от правомощието да прилага решенията на Съда, които счита за приложими с предимство, противоречи на критерия за независимост, установен в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 2 ДЕС и член 47 от Хартата, както и в практиката на Съда.
- 20 Всъщност КСР подчинява прилагането на разпоредбите на правото на Съюза на допълнителни условия, които противоречат на практиката на Съда на ЕС, като например условието тези правила да „запълват празнота в Конституцията“ (точка 49 от решение № 390/2021), и забранява на запитващата юрисдикция да остави без приложение националните правни норми, които противоречат на правото на Съюза.
 - 21 Според запитващата юрисдикция КСР си запазва изключителните правомощия за прилагане на правото на Съюза, въпреки че не е съдебен орган, висшестоящ на Апелативния съд, и не разполага с никакво признато в правото на Съюза правомощие, за да може да се намеси, за да поправи, обезсили или потвърди прилагането на правото на Съюза от съдиите от общите съдилища в Румъния.
 - 22 Що се отнася до третия въпрос, запитващата юрисдикция отбелязва, че жалбоподателят се е оплакал пред националния съд от нарушение на разумната продължителност на наказателното производство, както и от факта, че повече от една година не е получил отговори на отправените от него искания до SIIJ.
 - 23 В този контекст съставът по правата и свободите следва да разгледа всички обстоятелства по делото относно продължителността на наказателното производство, считана от жалбоподателя за неразумна, включително нормативните актове, уреждащи дейността на SIIJ, служебната натовареност на отдела спрямо броя на прокурорите, степента на съдебната инстанция, съответствието на функционирането на SIIJ с оглед на решението от 18 май 2021 г., като определи дали работата на отдела, в настоящата регулаторна рамка и в настоящия състав, е обоснована от обективни и проверими императивни изисквания за добро правораздаване и дали посоченият отдел е в състояние да проведе наказателното производство при зачитане правото на всяко лице на справедлив процес, включително аспекта продължителност на производството.
 - 24 Освен това запитващата юрисдикция следва да реши дали преписката може да бъде върната, за да бъде продължено наказателно производство от звено на прокуратурата, по отношение на което в светлината на решението от 18 май 2021 г. може да се приеме, че действа в нарушение на правото на Съюза.
 - 25 Накрая, анализът, който запитващата юрисдикция трябва да извърши, се обезсмисля от решение № 390/2021 на КСР, в което той приема, че

„националните съдилища не са оправомощени да проверяват съответствието на разпоредба на вътрешното право, приета за конституционносъобразна с оглед на член 148 от Конституцията, с разпоредбите на европейското право“.

- 26 Запитващата юрисдикция се позовава на случая със съдия от Curtea de Apel Pitești (Апелативен съд Питещ, Румъния), за който се съобщава в пресата, срещу когото инспекторите на Министерството на правосъдието са образували дисциплинарно производство за предполагаеми нередности, състоящи се в недобросъвестно или при груба небрежност упражняване на функциите — след като при разглеждането на дело относно оспорване на продължителността на производство, този съдия е приел в изпълнение на членове 2 и 19 ДЕС, на решение 2006/928 и на решението от 18 май 2021 г., че СИП „не е обоснован от обективни и проверими императивни изисквания, свързани с доброто правораздаване и не разполага със специфични гаранции, които да позволяват, от една страна, да се изключат всички рискове посоченият отдел да се използва като инструмент за политически контрол над дейността на отделните съдии и прокурори, което води до нарушаване на независимостта на последните, и от друга страна, да гарантират, че неговите правомощия могат да бъдат упражнявани по отношение на последните в съответствие със задълженията, произтичащи от членове 47 и 48 от [Хартата]“ — и са задължили прокуратурата да откаже да упражни компетентността си за вземане на решение по делото, което е довело до оставяне без приложение на разпоредбите на член 88¹ от Закон 304/2004 при определяне на подсъдността. Според инспекторите на Министерството на правосъдието „служебното разследване срещу съдията от Curtea de Apel Pitești не се отнася до тълкуването на решението на Съда на ЕС от 18 май 2021 г., а до начините за спазване на процесуалните правила, приложими към жалбата относно продължителността на процеса“.
- 27 При това положение запитващата юрисдикция си задава въпроса за съответствието с принципа на независимост на съдиите на практиката да се образува дисциплинарно производство срещу съдия, който въз основа на решението от 18 май 2021 г. е приел, че националните разпоредби относно СИП противоречат на правото на Съюза.

Искане за разглеждане по реда на спешното преюдициално производство, и при условията на евентуалност — по реда на бързото производство

- 28 Запитващата юрисдикция иска да бъдат приложени разпоредбите на Статута на Съда и Процедурния правилник на Съда относно спешното преюдициално производство или, при условията на евентуалност, тези относно бързото производство.
- 29 Искането е мотивирано от факта, че съществуват дисциплинарни производства, образувани вследствие на прилагането на правото на

Европейския съюз, а именно на решението от 18 май 2021 г., което сериозно накърнява независимостта на съдилищата и стабилността на съдебната система. Освен това несигурността, създадена със спорните национални разпоредби, засяга функционирането на системата на съдебно сътрудничество, установена с член 267 ДФЕС.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ